

உ-
சிவமயம்
வேலும் மயிலும் துணை

நீர்வைக் கந்தன் பாமாலை

ஆக்கியோன் :

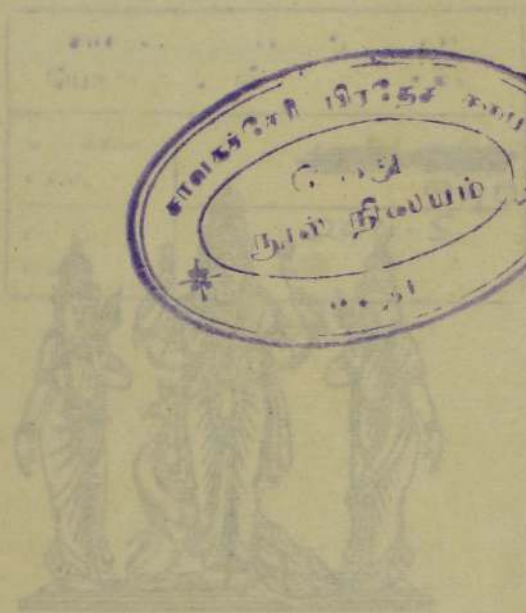
பண்டிதர் நீ. சி. முருகேசு, J. P.

நீர்வேலி.

19-11-1989

ॐ

நீதிக்காக கத்தன் பாம்பா

சென்னை நகராட்சி

பொதுத் த. சி. முருகன், &c.

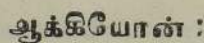
சென்னை.

1931

நீர்வைக் கந்தன் பாமாலை

நீர்வேலி.

நீர்வைக் கந்தன் பாமாலை

பண்டிதர் நீ. சி. முருகேசு

வெளியீடு : அருள்மிகு கந்தசுவாமி தேவஸ்தானம், நீர்வேலி.

முதற்பதிப்பு : கார்த்திகை 1989.

விலை : ரூபா 20/-

பதிப்புரிமை ஆக்கியோனுக்கே.

அச்சுப்பதிப்பு : ஸ்ரீ மீனாட்சி அச்சகம், நல்லூர்.

சிவமயம்

முன் னு ரை

நீர்வளம், நிலவளம், பயிர்வளம் பாங்குடன் நிலவப்பெற்ற நீர்வேலியூர் முருக பக்தனாகிய அடியேனுக்கு நீர்வை முருகப்பெருமான் மீது 101 தோத்திரப் பாடல்கள் பாடவேண்டுமென்ற ஆசை பல்லாண்டுகளாக மனத்தை உறுத்தியது.

காலத்துக்குக் காலம் தருணம் வரும்போதெல்லாம் அவனைப் பற்றிச் சில பாடல்கள் பத்திரிகைகளில் வரச்செய்துள்ளேன்.

- எனது சீவிய காலத்திலேயே இப்பணியை நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டுமென்று எண்ணி முருகன் மீது 101 பாடல்களைப் பாடி அவனதும் அடியார்களதும் ஆசையைப் பெற்று அறிஞர்கள் மத்தியில் அதை அரங்கேற்ற முயற்சித்தேன்.

இதற்காக ஒரு வெளியீட்டுச் சபையும் அமைக்கப்பட்டது. அவர்களிடத்தில் இப் பொறுப்பைக் கையளித்தேன்.

இப் பாடல்களில் உள்ள சில குறைபாடுகளைத் திருத்தித் தரும்படி எமது நண்பர், உரும்பராய்வாசி, திரு. மு. வைத்தியலிங்கம் அவர்களிடம் ஒப்படைத்தேன். அவர்கள் என் வேண்டு கோளை ஏற்று ஒரு வாரத்துக்குள் அச்சுப்பதிவு செய்யக் கூடிய முறையில் ஆக்கித்தந்தார். அன்னொருடைய பெருமுயற்சிக்கு என் நன்றி உரியதாகுக.

வெளியீட்டுச் சபையாரிடம் பாடல்கள் ஒப்படைக்கப்பட்டன. அவர்கள் நல்ல முறையில் அச்சுப்பதிவுசெய்து இப்பணியை நிறைவேற்றியுள்ளனர். அவர்கட்கு நான் என்றும் கடப்பாடுடையேன்.

இப்பாடல்களில் ஏதும் பிழைகள் இருக்கலாம், அவைகளை நிறைவாக நினைத்து என்னை மன்னித்துவிடும்படி பணிவாக வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

வ ண க் க ம்.

நீர்வையூர்.
19-11-1989

— நீ. வி. முருகேசு

“நீர்வைக் கந்தன் பாமாலை”

நூல் அறிமுக விழா.

வெளியீட்டுரை

எம் மதிப்பிற்குரிய பண்டிதர், நீ. சி. முருகேசு அவர்களின் அறிவு, ஆற்றல், செயற்திறன் பற்றி நாம் கூறித்தான் பிறர் அறிய வேண்டிய புதிர்ன்று.

அரை நூற்றாண்டு காலம் ஓர் இலட்சிய தமிழ் ஆசானாகவும் அக்கால எல்லைக்குள் பத்தாண்டுகள் முன்மாதிரியான பள்ளி முதல்வராகவும் நற்பணியாற்றியதோடமையாது சமய, சமூக, கூட்டுறவுப் பணிகள் மூலமும் தன் தனித்துவத்தை எடுத்துக் காட்டிய செயல் வீரராக மக்களின் பெருமதிப்புக்குரியவராய் விளங்குகின்றார்.

சுருங்கக் கூறின், கந்தப்புராணக் கலாசாரத்தின் தொன்மைக்கும் மகிமைக்கும் இன்றுகூட சான்று பகரக்கூடிய, அருகிவரும் பரம்பரையின் இறுதிப் பிரதிநிதிகள் வரிசையில், எமது பண்டிதருமொருவரெனத் துணிந்து கூறலாம்.

சைவத்தையும் தமிழையும் தம் இரு கண்களெனக் கொள்ளும் ஆசிரியரின் பணிகளிலொன்றே இப் பாமாலையாகும். தம்சூல தெய்வமாம், கலியுக வரதன் கந்தப்பெருமான்பால் தமக்குள்ள பக்தியைச் சொல்லும் சுவையும் பொருள் நயமும் அருள்மனமும் கமழும் இப்பாக்கள் மூலம் வெளிக்கொணர் முயன்றுள்ளார்.

இந்நூலை அன்னாரின் பெரு விருப்புடன் பலரும் படித்துப்பயன்பெறும் வண்ணம் பிரசுரித்துள்ளோம்.

இவ்வெளியீடு சிறப்புற ஆலய பிரதம குரு, பிரம்மஸ்ரீ சுவாமிநாத - இராஜேந்திரக் குருக்கள் வழங்கும் ஆசிக்கும், தேவஸ்தானப் பரிபாலன சபையினரும் மற்றும் பேரன்பர் பலரும் அளித்த ஊக்கத்திற்கும் எமது உளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

நூலின் சிறப்பிற்கு அழகு செய்வது போன்று எம் பெருமதிப்பிற்குரிய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வடமொழி, இந்து நாகரீகத்

துறைப் பேராசான், கலாநிதி, பிரம்மஸ்ரீ கா. கைலாசநாதக் குருக்கள் வழங்கிய அணிந்துரைக்கும்; உரும்பரையைச் சார்ந்த சைவப் பெரியார், ஸ்ரீமான், மு. வைத்தியலிங்கத்தாரின் வாழ்த்துரைக்கும்; தமது பல்வேறு காரியாலயப் பணிகளுக்கிடையே சிரமம் பாராது நூலின் சிறப்பம்சத்தைக் கவிஞர்க்குரிய நெறி நின்று, கடைந்து, சிழிந்து தம் நயப்புரையை நல்கிய யாழ். பல்கலைக்கழகப் பிரதிப் பதிவாளர் திருமிகு, இ. முருகையன், B. Sc., M. A., அவர்கட்கும்; இவ் விழாவில் சிறப்புரை வழங்கும் அறிஞர்கட்கும்; நூலின் முதற் பிரதி களைப் பெற்று நூலாசிரியரையும், எம்மையும் சிறப்பிக்கும் வள்ளல் களுக்கும், ஸ்ரீ வள்ளி தேவசேனாதிபதி சமேத ஸ்கந்தப்பெருமான் திரு-வருள் என்றும் பாலிப்பதாகுக !

இவ் வெளியீடும் விழாவும் சிறக்க எமக்கு வேண்டிய உதவிகளை நல்கிய முருக பக்தர்களுக்கும், இந்நூலை நாம் விரும்பியவாறு அச்சேற்றி அளித்த ஸ்ரீ மீனாட்சி அச்சக அதிபருக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக.

“ வேலன் முருகன் விமலன் அமலன் உமை
பாலன் குமரன் பரமகுரு — சீலமுறும்
நல்லடியார்க் கென்றும் நலன் தருவான் நாமமே
சொல் எனது நாவே துணிந்து ”

வ ண க் க ம்.

வெளியீட்டுக் குழு,
நீர்வேலி.
19-11-1989.

— க. ச. முத்துவேற்பிள்ளை
தலைவர்.

வேலும் மயிலும் துணை.

நீர்வேலி, அருள்மிகு கந்தசுவாமி தேவஸ்தான பிரதமகுரு

பிரம்மமூர்த்தி சு. இராஜேந்திரக் குருக்கள்

வழங்கிய

ஆ சி ப் பா .

நீர்வைநகர் தனிலுறையும் நின்மலன் குமாரசாமி

நிலவுபுகழ் பாடிநின்றான் அறிஞர்கள் பலரும்போற்ற

சீர்வளர் தெறிவழாது செப்பமாய்ப் புனைந்துநின்றான்

செய்யசீர் முருகேசப்பேர் பெற்ற பேரறிஞனானே

ஏர்வளர் கடம்புதன்னை தலவிருட்சமாகக் கொண்ட

எழிலாரும் முருகன்தன்னின் அருவினைப் பெற்றுநின்றான்

பேர்வளர் வாழ்த்துக்கூறிப் பின்னரும் பலபாப்பாடி

பெரிதுமே வாழ்க என்று பேராசி கூறினேனே.

19-11-1989

— சு. இராஜேந்திரக் குருக்கள்

யாழ். பல்கலைக்கழக வடமொழி, இந்து நாகரிகத்துறை பேராசான்

பி ர ம் ம ன்ரீ

கலாநிதி, கா. கைலாசநாதக் குருக்கள், M. A., அவர்கள்

மனமுவந்தனித்த

அ ணி ந் து ரை.

யாழ்ப்பாணம் - நீர்வேலியை உறைவிடமாகக் கொண்ட பண்டிதர் நீ. சி. முருகேசு சிறந்த முருகபக்தர். நல்லூர் முருகன் மீதும், நீர்வை முருகன் மீதும் பலபாடல்கள் பாடியுள்ளார். இப்பாடல்கள் அவ்வப்போது தினசரி ஏடுகளிலும், வார ஏடுகளிலும் வெளிவந்துள்ளன.

இப்போது முதுமை எய்திவரும் பண்டிதர் அவர்களுக்கு முருகன் மீது 101 பாடல்கள் பாடி ஒரு தோத்திர நூலை உருவாக்கும் எண்ணம் எழுந்தது. அதன் விளைவே “நீர்வைக் கந்தன் பாமாலை” என்னும் இவ்வழகிய நூல்.

பழுத்த பழமாக விளங்கும் பண்டிதர் அவர்களின் முதிர்ந்த பக்தி இப்பாடல்களில் மிளிர்கின்றது. முருகனருளாலேயே உருவான இப்பாடற்றொகுதியின் சிறப்பைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமா!

தமிழாலேயே வைதாரையும் அருள்புரிந்து வாழவைக்கும் தெய்வம் முருகன். தம்மை மேலும் அழகுபடுத்திக் காணவிளையும் பக்தனுக்கு அருள்புரியாது எங்ஙனம் வானாவிரும்பான்!

அழகே உருவான காரணத்தால் முருகன் எனப் பெயர் பெற்ற தெய்வம், இனிமையும் பக்தியும் கமழும் 101 பாடல்களால் தொகுக்கப்பட்ட இப்பாமாலை யால் மேலும் அழகுபெற்றுப் பொலிந்து விளங்குகிறான்.

பண்டிதர் முருகேசு அவர்களுக்கு நிறைந்த ஆயுளையும் குறைவற்ற செல்வங்களையும் வாரி வழங்கி அவர் மனம் குளிரத் திருவருள் பாலிக்கும் வண்ணம் நீர்வைக் கந்தனை இறைஞ்சுகிறேன்.

19-11-1989

— கா. கைலாசநாதக் குருக்கள்

வ.
முருகன் துணை.

உரும்பராய், திரு. மு. வைத்தியலிங்கம் அவர்கள்

வழங்கிய

வாழ்த்துரை.

திருவோங்கும் நீர்வேலி முருகன் மீது

திந்தமிழில் நூற்றொரு பாடல் யாத்து

அருளோங்கும் திருவடியில் சமர்ப்பித் துள்ளார்

அடியார்கள் அனுதினமும் அர்ச்சிக்கும் வண்ணம்

முருகார்ந்த விரைமலர்கள் முறையாய்ச் சாத்தி

முக்கண்ணன் திருமகனே என்று போற்றும்

முருகேசுப் பண்டிதனார் ஆக்கும் இந்நூல்

முவுலகும் உள்ளவரை முகிழ்ந்து வாழ்க !

19-11-1989

— மு. வைத்தியலிங்கம்

நீர்வேலி வாசரும், யாழ். பல்கலைக்கழக பிரதிப் பதிவாளருமாகிய

கவிஞன்

திரு. இ. முருகையன், B. Sc., M. A., அவர்களின்

ந ய ப் பு ரை.

“வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதலால் ஆகும்”

என்பார் பவணந்தியார். கடவுளால் அருளப்பட்டவை என்று கொள்-
ளப்படும் திருமறைகளே சமய முதலால்களாகும்; இது பழமரபில்
வந்த இலக்கணகாரர்களின் கோட்பாடு.

மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் பாடிய குமரகுருபரர் —

“தொடுக்கும் கடவுட் பழம்பாடல்

தொடையின் பயனே ..... !”

என்று அம்பிகையை விளித்தார். இங்கு, கடவுட் பழம்பாடல் என்று
அவர் குறித்தது வடமொழி நான்மறைகளையே என்பர். அதேபாட்டில்
அடுத்து வரும் தொடர்

“நதை பழுத்த

துறைத்திந் தமிழின் ஔகுதறுஞ்

கவையே !”

என்பதாகும் இங்கு அவர் தமிழ்ப்பாட்டுச் கவையின் சிறப்பையும்
தெய்வப் பண்பையும் விதந்து பேசுவது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

“நதை பழுத்த துறைத்திந் தமிழில்” ஈடுபட்டு உணர்வு பெற்ற
புலவர்கள் இறைவனுக்குப் பாமாலை சூட்டும் பணியை, அன்றுதொட்டு
இன்றுவரை தொடர்ந்து செய்து வருகின்றனர். நீர்வேலிச் சமாதான
நீதவான் பண்டிதர், முருகேசு அவர்களும் அந்தப் பணியிலே நெடுங்
காலமாக ஆர்வங்கொண்டு உழைத்து வருபவர். அவர் தாம் இயற்றிய
நூற்றொரு செய்யுள்கள் கொண்ட “நீர்வைக் கந்தன் பாமாலை” யை
இப்பொழுது வெளியிடுகிறார்.

இதன் சமர்ப்பணச் செய்யுள் வெண்பாவாகவும், நூல் முழுவதும்
விருத்தங்களாகவும் இயல்கின்றன. விருத்தங்களிற் சில இடங்களில்,
பல்வேறு யாப்பியற் கோலங்கள் கொண்ட அடிகள் கலந்து வருவதை-
யும் காண்கிறோம். திருவாசகத்தில் வரும் நூலைந்து பாட்டுகளிலும்
(இவை கலவைப் பாட்டு என்று சொல்லப்படுவன) சிவஞான சித்தி
யாரில் வரும் என்சார் விருத்தங்கள் சிலவற்றிலும் இவ்வித விகற்பங்
களை நாம் காண்கிறோம். மரபு நெறியைக் கடைப் பிடிக்கும் ஏனைய

புலவர்கள், விருத்தமொன்றின் உள்ளேயே விகற்பங்களை அமைப்பது வழமை அன்று; அவ்வாறு செய்வது அரிது. பண்டிதர் முருகேசனார் எக்காரணம்பற்றியோ அந்த அருகிய நெறியினையே கைக்கொள்ளுகிறார்.

விருத்தப் பாட்டுகளில் அமைந்த இப்பாமாலை முருகன் பேரில் எழுந்த பழைய நூல்கள் பலவற்றை நினைவுபடுத்திற்று. திருப்புகழ், கந்தர் அலங்காரம், கந்தர் அநுபூதி, கந்தபுராணம் ஆகிய ஆன்றோர் வாக்குகளும், அன்றோர் ஆண்ட தொடர்களும், இந்தப் புதிய பாமாலையிலும் பெரிதும் பயின்று வருகின்றன. குறிப்பாக, கந்தபுராணம் பாடிய கச்சியப்பப் பிவாச்சாரியாரைச் சார்ந்து நிற்குந் தன்மை முருகேசனார் பாட்டுகளில் முனைப்பாகத் தெரிகிறது.

“அருவமும் உருவு மாகி அனைத்துமாய்த் தோன்றி நின்று
பெரும் பவம் செய்த சூரன் பெருங்குல மதனைத்தாக்கி
வருவினை அதனைப் போக்கி வாழ்வித்த புண்ணிய மூர்த்தி
கருவிநிற் புகாமல் என்னைக் காத்தருள் கந்தா போற்றி”

என்னும் பாட்டிலே கச்சியப்பரின் எதிரொலி தெளிவாகக் கேட்கிற தன்றோ ! முருகன் புகழ்ப் பாமாலை எதுவாயினும், அதிலே கந்தப் புராணச் செய்திகள் பயின்று வருவது இயல்பேயாகும். அப் புராணத்துச் செஞ்சொற் சேர்மானங்களும் நிறைந்ததாக முருகேசனாரின் நூல் அமைந்துள்ளமை நமது சிறப்பான அவதானத்துக்குரியது.

“மாலோன் மருகோனே ! மதிசூடும் சிவன் மைந்தா !
வேல்பட் டழிந்தது விண்ணாளாவிய கடல் எல்லாம்
வேல்பட் டழிந்தது விறல்சேர் கிரவுஞ்சம்
வேல்பட் டழிந்தான் வீரசூர பன்பனுமே”

என்பது முருகேசனாரின் மற்றொரு பாட்டு. இதில் அருணகிரிப் பெருமானின் குரலை நாங்கள் கேட்கிறோம்.

“மாலோன் மருகனை மன்றாடி மைந்தனை”

என்னும் அலங்கார அடியினை நாம் நினைவு கூருகிறோம்.

“வேல்பட் டழிந்தது வேலையும்
சூரனும் வெற்பும் ; அவன்
கால்பட் டழிந்த தென்தலை
மேல் அயன் கையெழுத்தே”

என்னும் செய்யுட் பகுதியையும் நாம் நினைவு கூருகிறோம்.

“ வில்லாண்ட வேடர்மகள் வள்ளியம்மை காண்பதற்குச்
சொல்லாண்ட மறைதன்னைச் சொல்லிவினை தீர்ப்பதற்குப்
பல்லாண்டு வாழவேண்டிப் பகர்புராணம் கேட்பதற்கு
நல்லநீர்வை வந்தடைந்தேம் நாம்காண வாராயோ !”

என்பது மற்றொரு பாட்டு “சொல்லாண்ட சுருதிப்பொருள் சோதித்த
தாமனத் தொண்டர் உள்ளீர்” என்னும் திருப்பல்லாண்டின் நறு-
மணத்தை அன்றோ, முருகேசனாரின் பாட்டிலே நாம் நுகருகின்றோம் !

இவ்வாறு எடுத்துக்காட்டுகளை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.
பாமாலையில் உள்ள ஒவ்வொரு பூவாகத் தேடிச் சென்றால், பல்வேறு
வாசனைகளை நாம் நுகரலாம். அவ்வாறு நுகரும் வேலை —

“கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிதைத் தும்பி” செய்யவேண்டிய
வேலை. சுவைஞர்களாகிய முருகன் அடியார்கள் என்னும் அஞ்சிதைத்
தும்பிகள் செய்யவேண்டிய வேலை.

அத்தகைய சுவைஞர்கள் இந்தப் பாமாலையை இயற்றித் தந்த
பண்டிதர் நீ. சி. முருகேச அவர்கள் பால் நிரம்பிய நன்றியுடையவர்-
களாயிருப்பார்கள்.

நீர்வேலி தெற்கு,
நீர்வேலி.
19-11-1989

— இ. முருகையன்

சிவமயம்

நீர்வேலி

அருள்மிகு கந்தசுவாமி கோயில் வரலாறு

வேல் பெற்ற கந்தையினர்

ஏறக்குறைய இருநூறுண்டுகளுக்கு முன்பு, நீர்வளமும், நிலவளமும், மக்கள் மனவளமும் நிறைந்த நீர்வேலியிலிருந்து கந்தையினர் என்ற பெயருடைய பெரியார் ஒருவர், கதிர்காமக் கந்தப் பெருமானைத் தரிசிக்கும் வேட்கை மிகுந்தவராய் அங்கு மகோற்சவம் நிகழும் காலமாகிய ஆடித்திங்களில் புறப்பட்டு, நடைபாத்திரையிற் சென்றபொழுது வழியிலே மதங்கொண்ட யானை ஒன்று அவரைத் துரத்த, அவர் காட்டிற்குள் ஓடி வழிதுறை தெரியாது அழையலானார், இறுதியில் களைபயும், பசியும் மிகுந்தவராய், மரம் ஒன்றின் கீழ் நித்திரையில் ஆழ்ந்த வேளையில், அவர் முன்பு துறவி ஒருவர் தோன்றி வேல் ஒன்றை அவரது கையிற் கொடுத்து, "இதனைத் துணையாகக் கொண்டுசெல், கதிரைமலைக் கந்தனை அடைவாய்" என்று கூறிச் சிறிதுதூரம் வழியுங் காட்டி மறைந்தருளினார். அவர் காட்டிய வழியிற் சென்று ஆராமையோடு கதிர்காமக் கந்தனைத் தரிசித்து மீண்ட கந்தையினர், துறவிபாற் பெற்ற வேலாயுதத்தை நீர்வேலியிலே தாழித்துச் சிறியதோர் ஆலயத்தையும் தோற்றுவித்தார்.

வேற்கோட்டம் கந்தன் கோட்டமாய் வளர்ந்தமை

நீர்வேலியில் தாழிதமான வேற்கோட்டத்திலே கிரமமாகப் பூசைகளும், புராணபடனம் முதலாம் பக்தியைப் பெருக்கும் சாதனங்களும் இடம் பெற்று வந்தன. இந் நிலையிலே கொடிகாமத்தில் கந்தனுக்கு ஆலயம் எழுப்ப முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு கந்தன் விக்கிரகம் உருவாக்கப்பட்டும் அம்முயற்சி நிறைவேறத் தடை நிலவிய வேளையில், அங்கு அடியார் இல்லம் ஒன்றில் நெற்குதிரினுள் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த அந்த விக்கிரகத்தை நீர்வேலி அடியார் இருவர் சிறிது புணம் கொடுத்துப் பெற்று நீர்வேலிக்குக் கொண்டு வந்தனர். வேற்கோட்டம் அமைந்திருந்த இடத்திற்கு 300 யார் தொலைவில் ஆலயம்

அமைத்து அங்கு முருக விக்கிரகத்தினை எழுந்தருளப்பண்ணி முறையாகக் கும்பாபிடேகமும் இயற்றுவித்தனர். வேற்கோட்டத்திலிருந்த வேலாயுதமும் புதிய ஆலயத்திற் குடிபுகுந்தது.

இன்று நீர்வேலிச் சைவ மக்களின் இடர்களைந்து இன்பம் அளித்து உயர்நெறி காட்டியருளும் கந்தசுவாமி தேவஸ்தானம் உருவான கதை இதுதான். நக்கீரர், குமரகுருபரர். அருணகிரியார் முதலாம் பெரும் புலவர்களாற் பாடப்பெற்ற பரமன் சிறுவன், எழுந்தருளி அருள்பாலிக்கும் குமராலயங்களுள் ஒன்றாக இன்று நீர்வேலிக் கந்தசுவாமி கோயில் நிலைபெற்று விளங்குவதனை அறியாதார் அறியாதாரே!

ஆலய வளர்ச்சி வரலாறு

1852-இல் கந்தப் பெருமானது விக்கிரகம் கொடிகாமத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டுக் கோயில் அமைக்கப்பட்டு கந்தயினார், நல்லயினார் என்னும் சகோதரர்கள் இருவரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்தது. 1896இல் மூவர் கொண்ட தர்மகர்த்தா சபையும், 1918இல் அறுவர் கொண்ட தர்மகர்த்தா சபையும் பரிபாலனத்தைத் தொடர்ந்தன. 1968இல் புதிய பரிபாலன சபை தோற்றம் பெற்றது. இப்பரிபாலன சபை முன்னுணுக்கு ஒரு முறை புதிய அலுவலரைத் தெரிந்து ஆலயத்தினைச் செவ்வனே பரிபாலித்து வருகின்றது. ஆரம்பத்தில் 10 நாள் மகோற்சவமும் 1924இல் கும்பாபிடேகம் நடந்ததின் 19 நாள் மகோற்சவமும் நடைபெற்று வருகின்றன. இவ்வாலயத்தின் ஈசான முனையிலே கந்தசுவாமி யாருக்கு உவந்த கடம்பவிரூக்ஷம் தலவிரூக்ஷமாய் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பாகும்.

யாழ்ப்பாணத்திலே வடமொழி, தென்மொழி, ஆகமேதிகாசங்கள் யாவற்றையும் ஐயந்திரிபறக் கற்றுணர்ந்த நீர்வேலிச் சங்கரபண்டிதர் 1830ஆம் ஆண்டிலே தொடக்கி வைத்த புராணபடனமானது இன்றும் தொடர்ந்து நிகழ்ந்து வருவதும் பாராட்டத்தக்கதோர் அமிசமே.

ஆரம்ப காலங்களிலே சுப்பையாக் குருக்களும் அவர்தம் பரம்பரையினரும், பின்னர் கோப்பாய்க் கார்த்திகேயக் குருக்களும் அவர்தம் பரம்பரையினரும் சிவாச்சாரியர்களாய் அமர்ந்து நித்திய, நைமித்திய பூசைகளைச் சிறப்பாக நடத்தி வந்தனர். இன்று சுப்பையாக் குருக்கள் பரம்பரையில் வந்த சுவாமிநாத - இராஜேந்திரக் குருக்களே தம் மூதாதையரைத் தொடர்ந்து சிவாச்சாரியராய் அருள் மணம் கமழச் சிறப்புடன் பணிபுரிந்து வருகின்றார்.

கோயில் அமைப்பும், சிறப்புப் பெருவிழாக்களும்

விநாயகர், மூலவராகிய வள்ளி - தேவசேனா சமேத சுப்பிரமணியர், சிவலிங்கம், உமாதேவி, சிவகாமி சமேத நடேசப் பெருமான்,

வள்ளி - தேவசேனா சமேத ஆறுமுகப்பெருமான், வைரவர், பழனியான்
டவர் ஆகிய ஸூர்த்திகளுக்குச் சந்நிதானங்களும், நவக்கிரகங்களுக்-
கான வழிபாட்டிடமும் அமைந்த பேராலயமாய் விளங்கும் தீர்வேலிக்
கந்தசுவாமி கோயிலில் இடம்பெறும் பெருவிழாக்கள் பின்வருவன :

வருடாந்த மகோற்சவம், (சித்திரையிலும்)
வைகாசி விசாகம்,
ஆனி உத்தரம்,
ஆடிப் பூரம்,
ஆவணிச் சதுர்த்தி,
ஆவணி மூலம்,
புரட்டாதிச் சனிக்கிழமைகள்,
நவராத்திரி,
ஐப்பசி வெள்ளி,
கந்தசஷ்டி,
கார்த்திகைச் சோமவாரம்,
சொக்கப்பனை,
மார்சுமீதித் திருவாதிரை,
தைப்பூசம்,
சிவராத்திரி,
கும்பாபிடேக தினம்,
நால்வர் குருபூசை.

சீர்கள் பலவீந்து சேர்வீடு வாழ்வருளும்
தீர்வேலிக் கந்தன் நிறைபுகழை — ஆருரைக்க
வல்லார் மதிசூடி மைந்தன் வழிகாட்ட
நல்லார்க ளாவோம் நயந்து.

சித்திரத் தேரில் சிறந்தநன் மஞ்சமதில்
உத்தமன் எங்கள் உயிரானேன் — நித்தியனாய்க்
காட்சிதரக் காண்கின்ற கண்களே கண்களிந்த
மாட்சியே நன்மாட்சி யாம்,

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் துதி

ஏர்கொண்ட சாலிவளர் எழில்நீர் வேலி
எழுந்தருளி அடியார்கள் ஏத்த நின்ற
சீர்கொண்ட முருகனது புகழைப் பாடச்
சிறியேன்யான் ஆராத சிந்தை கொண்டேன்
பேர்கொண்ட விக்கினங்கள் தீர்ந்து போகப்
பிரியமுடன் முன்நிற்கும் பிள்ளையாரே
தார்கொண்ட பாமாலை நிறைவு பெறவே
தமியேற்கு ஆனைமுகா ! அருளு வாயே.

சிவபெருமான் துதி

அரியயன் தேடியும் அறியவொண்ண ஆதியே போற்றி
திரிபுரம் செற்றிடும் தேவர்க்குத் தேவா போற்றி
பிரணவத்தின் பொருளாய் நின்ற பெருமானே போற்றி
நரியதனைப் பரியாக்கும் நாதனே போற்றி போற்றி.

உமாதேவியார் துதி

ஆரூறு தருமங்கள் அளித்தருள் அன்னை போற்றி
ஆறுசடை முடியானோடு அமர்ந்தருள் தேவி போற்றி
கூறுகின்ற வளங்களுலாம் கூட்டிடும் அம்மை போற்றி
மாறிலாக் கல்விசெல்வம் மகிழ்ந்தருள் தாயே போற்றி.

நடராசர் துதி

பஞ்சசபை களிலே நின்று பணிந்திட நடன மாடித்
தஞ்சமென் றடைந்தோர்க் கெல்லாம் தகுவரம் அருள்வாய் போற்றி
பஞ்சகிருத் தியநடனந் தன்னால் பாரினைப் படைப்பாய் போற்றி
நஞ்சனி கண்டத் தெந்தாய் நடராஜா போற்றி போற்றி !

சுப்பிரமணிய சுவாமி துதி

கோலமா மஞ்ஞை ஏறும்
கோவிந்தன் மருகா போற்றி
சீலமாய் அமரர்க் குற்ற
சிறைதனை மீட்டாய் போற்றி
பாலஞ யடியேன் நிற்பும்
பதங்களிற் பணிந்தேன் போற்றி
நீலகண் டத்தான் பெற்ற
நீர்வையூர் முருகா போற்றி !

கங்கையில் உதித்தாய் போற்றி
காரணப் பொருளே போற்றி
பங்கமொன் றில்லாய் போற்றி
பராசக்தி மகனே போற்றி
செங்கையில் வேலை ஏந்தும்
செந்தில் வாழ்முருகா போற்றி
சங்கரன் குருவே போற்றி
சண்முகா போற்றி போற்றி !

விண்ணவர்க் கிறையே போற்றி
 விமலனார் சேயே போற்றி
 தண்ணளி முகத்தாய் போற்றி
 தங்கவேல் உடையாய் போற்றி
 தின்மைசேர் மயிலி லேறித்
 திசைதொறும் திரிவாய் போற்றி
 கண்ணனார் மருக னான
 கந்தவேள் போற்றி போற்றி !

வைரவர் துதி

பரமனே மதித்தி டாத
 பங்கயக் கடவுள் தன்னின்
 ஒருதலை கிள்ளி நின்று
 உயராணவம் அறுத்து நீக்கி
 கருநிறச் சட்டை தாங்கிக்
 காத்திடும் எங்கள் தேவா
 வைரவக் கடவு ளேநின்
 வயமுறு கழல்கள் போற்றி !

ஆக்கியோனின் வேண்டுகல்

சீர்பூத்த நிர்வைத் திருப்பதியில் வாழ்குமரா
 பார்பூத்த எங்கள் பராபரனே — ஏர்பூத்த
 மன்னும் அறுமுகவா மாமயிலோம் இக்கவியேற்
 றின்னருள் தந்தா ளெனே.

நூல் முருகன் புகழ் மாலை

கலி விருத்தம்

ஓராறு திருமுகமும் ஒளிதிகழும் திருவடியும்
ஈராறு திருக்கரமும் எழில்திகழும் படைக்கலமும்
போரேறிச் சூரணப்போய்ப் பொருதுவென்ற திருமுருகா
நீர்வையூர் கந்தவேளே நினதடியைப் போற்றுவமே.

1.

அம்புபோல் விழியுடையாள் வள்ளிதனை அடைவதற்கு
தும்பிமுகன் விநாயகனைத் துணையாக அழைத்தவனே
நம்பிமுதல் குறவர்தமை நானிலத்தில் கொன்றருளி
வம்புசெறி கூந்தலுடை வள்ளியைக்கொண் டேகினையே.

2.

தாரகந் கிருப்பிடமாய்த் தங்குகிர வஞ்சத்தை
பாரகந் தன்னதிலே பகருவே லாயுதத்தால்
பேரான மாயங்கள் பெரிதும் அகன்றிடவே
வேரோடு பிளந்துநின்றாய் வீரர்கள் போற்றிநிற்க.

3.

தேரேறிச் சென்றுநீ தேவர்கள் போற்றிடவே
கூராந்ந்த வேல்கொண்டு குலவுதா ரகற்செற்று
நேர்கொண்ட அகரர்கள் நிலைதளர்ந் தோடிடவே
சீர்கொண்ட போர்வென்று சிறப்போடு விளங்கினையே.

4.

ஆறுபடை வீதேனில் அமர்ந்தவனே போற்றி
கூறுபடக் கிரவுஞ்சம் குலைத்தவனே போற்றி
மாறுபடு சூரர்கை மாய்த்தவனே போற்றி
தேறுஅபயம் தேவர்க் களித்தவனே போற்றி.

5.

கருணைகூர் முகங்களாறு கண்டுளோம் போற்றி
அருணகிரி யைத்தாங்கி அணைத்தவனே போற்றி
திருப்புகழைப் பண்ணோடு தித்திக்கப் பாடியே
அரும்பொருள்கள் அவன்மூலம் அளித்தவனே போற்றி. 6.

நாவல் மரத்தினிலே நல்லிடைய னுய்நின்று
ஆவலொடு ஓளவைக்கு அருளினாய் வினாக்கேட்டு
ஏவர்களும் அறிதற்காய் இனிதுஅரிது பெரிது
யாவார்க்கும் அறியவைத்த ஆறுமுகா போற்றி. 7.

சிங்கமுகன் உரையதனைச் சிறிதும் மதியாமல்
பங்கமுறு போர்புரிந்து பலியானான் சூரபன்மன்
திங்களணி யான்மைந்தன் திருமுருகன் வெற்றிகண்டு
துங்கமுறு தேவரெல்லாம் துதித்துக்கூத் தாடினரே. 8.

அந்தரர் கோனயன் அரியோடு தேவர்குழாம்
சிந்தையினில் வெந்துயரம் சிறிதுமே யிலதாக்கி
வந்தனைசெய் குமரேசன் வதைத்திட்டான் அகரர்களை
புந்திமகிழ் வோடுநாம் போற்றியே வாழ்த்துவமே. 9.

கள்ளமில் சிந்தையினால் கடுத்தவம் இயற்றியே
புள்ளெலாம் ஓய்ச்சியே புனமெலாம் காத்திட்ட
வள்ளியைக் கண்டனையால் வதுவையும் புரிந்தனையே
உள்ளநிகழ் அன்போடு உருகியே போற்றினமே. 10.

சங்கடம் வரும்போது சரவணா நினைநினைத்தால்
தங்காது அதுதீர்ப்பாய் தன்நீர்வை புதைகந்தா
துங்கமுறு கருமங்கள் துரிதமாய் நடத்திடுவாய்
எங்ஙனம்யாம் நினைமறப்போம் எழில்முருகா போற்றுவமே. 11.

தன்னிக ரில்லாத் தனித்தெய்வம் நீயப்பா
பன்னிரு கரங்களிலும் பன்னிரண்டு படைக்கலங்கள்
தன்னிகரில் வேற்படையைத் தரித்திட்ட சண்முகனே
என்னதான் முடியாது ஏந்திய வேலதனால். 12.

இளமையோடு பேழரகு இரப்பவர்க்கு இரங்குமனம்
வளமுள்ள தலமெல்லாம் வந்துநீ யுறைந்திவோய்
உளமகிழ்ச்சி மிகப்பொங்க ஊர்நீர்வை யுறைந்தோனே
துளசிபூண் மால்மருகா துலங்குகுகா போற்றுவமே, 13.

ஏறுமயில் ஏறிநின்று எதிரிகளை அழித்தவனே
கூறுபடக் கிரவுஞ்சம் குலைத்தழித்த குமரேசா
மாறுபடு சூரபன்மன் மார்பகத்தைப் பிளந்தவனே
தேறுபடு அபயமெனத் தேவர்களைக் காத்தவனே, 14.

ஊறுபட மாமரத்தை ஒருகணத்தில் அழித்தவனே
சேறுபடச் சமுத்திரத்தை வற்றச்செய் வடிவேலா
சீறிவரு சக்ரவாகம் சிறகொடித்த சிற்பரனே
மாறுபட வருபடையை மாய்த்தமால் மருகோனே, 15.

முருகாவென் றுனையழைத்தால் முன்வந்து தோன்றிவோய்
அருகாய்வந் தெமைத்தாங்கி ஆதரவு நல்கிடுவாய்
கருவாகிக் கிடந்தபோதும் கனவிலுமே மறக்கலமே
தருவாய்சிவ கதியெமக்கு தணிகைவெற்பில் உறைகந்தா, 16.

பெருவரம் பெற்றசூரன் பேருருக் கொண்டுநின்று
பிருதுவி அப்புதேயு பிறங்குவாய் உருவமெலாம்
வரவர மாய்த்துநின்று வரமெலாம் சிந்தவைத்தாய்
முருகாநின் பாதநிழல் முழுமனதாய்ப் பற்றுவோமே, 17.

அகத்திய முனிவருக்கும் அருணகிரி நாதருக்கும்
பகருநக் கீரருக்கும் பழுத்தகிழவி ஓளவையார்க்கும்
நிகரில்லுமர குருபரர்க்கும் நேரில்கச்சி யப்பருக்கும்
அகமகிழும் பாடல்பல ஆக்கஅருள் புரிமுருகா, 18.

வீரவாகு தம்பிதனை வீரமகேந் திரமனுப்பி
சீரானவன் வார்த்தை கேளாத காரணத்தால்
சூரபன்ம னுமரவோன் சூரத்தனம் பேசியதால்
போரொன்று மூண்டதுவே பொருதுவெற்றி கண்டனையே, 19.

அண்ணாநீ முருகனாடு அரும்போரைப் புரியாதே
கண்ணுக் கினியானைக் காலதத்வம் கடந்தானே
விண்ணும் மண்ணும் துதிப்பானைச் சிறுவனென
எண்ணுதே இவைதன்னை எனச்சிங்கன் கூறினனே. 20.

சரவணப் பொய்கையிலே சனித்திடு சரோருகத்தில்
விரலியே யமர்ந்திட்ட மிளிர்ஆறு உருவங்களை
பரமனின் பணிப்பதனால் பராபரை அணைத்ததனால்
கரத்தினில் ஒருருவாய் கந்தனென்று பெயர்பெற்றாய். 21.

இனக்கல வரத்தினால் இடுக்கனுக்கு அளவில்லை
மனக்கவலை மாற்றுதற்கு மருந்தொன்று தாராயோ
வனப்புமிகு முருகாநீ வருதுயரம் பார்த்திலையோ
உனக்கபயம் நாமெல்லாம் உன்னருளைத் தருவாயே. 22.

அருமறையின் மறையதனை அகத்தியர்க்கு உணர்த்தியவா
அருமைபெறும் திருப்புக்கழை அருணகிரி பாடவைத்தாய்
திருவாரும் பிரணவத்தைச் சிவன்தனக்கு உணர்த்தியவா
ஒருவாத பிறவிநீத்து உனதருளைப் புரிவாயே. 23.

கருவாகி உறுபோதும் கனவினிலும் நான்மறவேன்
திருவாகி விளங்குகின்ற திருமுறைகள் மறவேனோ
குருவாகிச் சிவனுக்கு மறைஞானம் சொல்லியவா
திருமேனி காட்டியெற்குத் திருவருளைத் தருவாயே. 24.

பேருருவாம் மேருவினில் பிறங்குருவம் காட்டினீராய்
நேரில்லாச் சூரனுக்கும் நிகரில்தம்பி சிங்கனுக்கும்
போரினிலே சுயருபம் புகழநீ காட்டினாயே.
ஆருமிலாத் தமிழேற்கு அவ்வுருவம் காட்டாயோ. 25.

திருப்பரங் குன்றதனில் தெய்வயானை தனைமணந்தாய்
மருவியுறை சிற்றாரில் மகிழ்நம்பி குறவருக்கும்
திருமகளாய் வளர்ந்துற்ற சேய்வள்ளி யம்மைக்கும்
திருவுருவம் காட்டியே சேர்வதுவை செய்தனாயே. 26.

அலைமோதுங் கடலருகே அமர்ந்திருந்து அருள்புரியும்
தலைசிறந்த திருத்தலமாய் விளங்குதிருச் செந்தூரில்
மலைபோல வருசூரன் மார்பகத்தைப் பிளந்தவனே
அலைந்துலைந்த துயர்தீர்த்தாய் அமரரெலாம் துதித்திடவே. 27.

இந்திரன் படுதுயர்க்கு இரங்கியே சிவபெருமான்
மைந்தனாய் உளைப்பெற்று மடிமீதில் நினையிருத்தி
அந்தமிலா வரம்பெற்ற அசுரர்களை தனையழித்து
விந்தைதரு தேவர்களை விண்ணில்குடி யமர்த்தினையே. 28.

என்றசிவன் உரைகேட்டு எழிலாரும் வேல்வாங்கி
நன்றுமகிழ் தம்பிமார் நவில்பூதப் படைகொண்டு
துன்றிவரு போரினிலே துணைவரொடு சூர்மாய்த்தாய்
குன்றில்வினை யாடிவரும் குமராநின் பதம்போற்றி. 29.

கலியுகத்தில் கண்கண்ட கடவுளும் நீயலவோ
நலிவுற்றுத் துன்பமுறும் நாம்கேட்ட வரமருள்வாய்
கல்மனத்த ரானாலும் கசிந்துருகி யுனைநினைத்தால்
எல்லவர்க்கும் ஏற்றவனே எமக்கினிது அருள்வாயே. 30.

சங்கத்தில் தலைமைதாங்கித் தமிழினை உரைத்ததேவே
பங்கமில் குறுமுனிக்குப் பழமறை உரைத்தபாலா
துங்கமாம் சயந்தனோரைத் துணிவுடன் சிறைமீட்டாயே
எங்களின் குறையைநீக்கி எழுந்தருள் குகனேபோற்றி. 31.

மயிலேறி விளையாடும் மன்னவனும் நீயலவோ
அயிலேந்தி அசுரர்களை அழித்தவனும் நீயலவோ
கயிலைமலை அண்ணலவன் கண்ருதலிற் தோற்றியவா
கயல்விழியாள் வள்ளிதனைக் காதலித்தே மணம்புரிந்தாய். 32.

விண்ணவரும் மண்ணவரும் வேலவனே நினைப்போற்றி
கண்ணெதிரே காட்சிபெறக் கனாதவங்கள் புரிகின்றார்
என்னுகின்ற எண்ணமெலாம் எளிதாகத் தந்திடுவாய்
உணர்நினைந்து போற்றுகிறோம் உனதருளைத் தருவாயே. 33.

காற்றொடு தீயுமாகிக் கருங்கட லாகிநின்றான்
ஏற்றிடு பாதலங்கள் எழில்மிகு மண்டமெல்லாம்
பற்றியே திரிந்தசூரன் பக்கமாயனு கிச்சென்று
வெற்றிகான் முருகாநின்றன் விறலினைக்கான் பார்யாரே. 34.

குறிஞ்சிக் கிழவனென்றும் குமராகு காவென்றும்
இறைஞ்சியே துதிக்கின்றார் இந்நில மாந்தரெல்லாம்
மறைஞ்சுநின் றருள்புரியும் மயிலேறும் மன்னாவுன்
திறமெலாம் படித்தறிந்தோம் தீதெல்லாம் அகன்றிடவே. 35.

கந்தரனு பூதிதனைக் கவின்பெறவே அருணகிரி
சந்தமுறப் பாடினான் சாலவுநன் றுயிற்றே
அந்தமிலாப் பரம்பொருளே ஆரறிவார் நின்தன்மை
சிந்தைமகிழ் கூர்ந்துநாம் சிறக்கவருள் புரிவாயே. 36.

நீர்வைதனில் உறைகந்தா நின்மலனே காங்கேயா
ஆருளைப்போல் துணையாவார் ஆண்டவனே அறுமுகவா
ஏர்வளரும் கடப்பமரம் எல்லோர்க்கும் காட்சிதரும்
பேர்வளர உறைந்துநீ பேரருளைப் புரிவாயே. 37.

சிந்தா குலந்தீரச் சிந்தைமல இருள்நீக்கி
வந்தாண்டு கொண்டகுறு வள்ளிமண வாளனே
கந்தா ! கடம்பா ! கதிர்வேலா ! சரவணனே
பந்தபா சம்நீக்கிப் பரகதிதந் தருள்வாயே. 38.

அருணகிரி நின்மீது அலங்காரம் பாடினான்
கருணைமிகப் பாடினான் காதலுறப் பாடினான்
வருசந்தம் மிகப்பெறுவே வளமுறுவே பாடினான்
திருவேறப் பாடினான் தித்திக்கும் தேன்போலே. 39.

பஞ்சப் புலன்களெலாம் பற்றின்றிப் போயினவே
வஞ்சநிறை மனத்துயர்கள் வற்றியே போயினவால்
அஞ்சவரு கஷ்டங்கள் அருகியே அகன்றனவே
தஞ்சமென முருகாவுன் தாளினைகள் பற்றியதால். 40.

அருணகிரி நாதரை அகங்கையால் அரவணைத்து
முருகாநின் கலைஞானம் முழுவதையும் ஊட்டினையே
பெருகிவரு மனத்திலிருள் பேராசை யாமனைத்தும்
அருகியே போயினவால் அவன்நின்புகழ் பாடினனே. 41.

ஞானப் பசிதன்னால் நலிந்தசம் பந்தர்க்கு
ஞானப்பால் ஊட்டினதால் திருமுறைகள் பாடினனே
தேனமுதாம் சரவணத்தில் தித்திக்கும் பால்பருகி
ஞானப் பிழம்பானாய் நாமெல்லாம் உய்ந்தனமே. 42.

மாலின் மருகோனே மதிசூடும் சிவன்மைந்தா
வேல்பட் டழிந்தது விண்ணளா வியகடல்
வேல்பட் டழிந்தது விறல்சேர் கிரவுஞ்சம்
வேல்பட் டழிந்தான் வீரகூர பன்மனுமே. 43.

கால்பட் டழிந்ததயன்- எழுதிய கையெழுத்து
வேலவன் ஏறிடும் விளங்கு மயிலினது
கால்பட் டழிந்தது கனமேரு மலகளெலாம்
ஏலவே களத்தினிடை இறந்தொழிந்தார் அசுரருமே. 44.

பன்னிரு கரங்களின் படைகள் பட்டுமே
மண்ணினில் தீயரவர் மாண்டே போயினரால்
தன்னிக ரில்லாத் தக்கோர் மகிழ்ந்தனரே
முன்னைப் பழவினைகள் முற்றும் அழிந்ததுவே. 45.

வேல்பிடித்த கையினனும் வெற்றிவே லாயுதனைக்
கால்பிடித்து நின்றக்கால் கவலையின்றி வாழ்ந்திடலாம்
சேலொத்த விழியினரின் சீரழகிற் சிக்கியக்கால்
மால்பிடித்து மனமழிந்து மாய்ந்துபட்டு அழிந்திடுவார். 46.

நீர்வைவாழ் சண்முகனே நின்வாசல் தனில்வந்து
ஆர்தொண்டர் முறையிட்டால் ஆர்வமொடு தீர்த்திடுவாய்
பேராவல் உடனேயிப் பெருந்தாரம் நடந்துவந்தால்
திராநோய் தீர்த்திடுவாய் திருமுருகா போற்றுவமே. 47.

ஆலயத்தில் பூசைசெய்யும் அந்தணரை முன்வைத்து
கோலமுறு குருநாதா குறைகளினை முறையிட்டால்
சிலமொடு நீறிட்சே சிறந்தமந் திரமோதி
வாலறிவன் தனைஏத்த வளமோடு அருள்வாயே. 48.

குன்றுதொறும் விளையாடும் குறிஞ்சிக் குமரேசா !
மன்றுதொறும் ஆடல்புரி வள்ளல் சிவன்மைந்தா !
என்றுமுனைப் பாடிவந்தால் ஏங்கவரு துயரமெல்லாம்
பொன்றிவிடும் சூரியன்முன் தோன்றும் பனிப்போலே. 49.

முருகாவென் றுனையழைத்தால் முன்னாக உடன்வந்து
அருகாக நின்றுஎன அழைத்ததேன் என்றுரைப்பாய்
மருவாது மலம்நீக்கி மறுபிறப்பு வாராமல்
தருவாய்நீ வரமெமக்குத் தணிகையுறை சன்முகனே. 50.

வடியேறு வேலேந்தி வன்பகைமை தனைமுடித்து
இடியேறு போல்முழங்கி இருஞ்சமரைப் பொடியாக்கி
வடிவேறு முருக்காட்டி வளமாருஞ் சேவலுடைக்
கொடியேந்தி வருகந்தா ! கூடஅருள் நல்குவவயே. 51.

தமிழ்த்தெய்வ மென்றுன்னைத் தாரணியோர் போற்றுகிறார்
அமிழ்தான மொழியாலே ஆறுமுகா அழைக்கின்றோம்
தமியேங்கள் படுகொலையால் தமோறித் தவிக்கின்றோம்
எமையெல்லாம் காப்பதற்கு எம்மிறைவா வாராயோ. 52.

காக்கக் கடவியநீ காவா திருந்தக்கால்
ஆக்கம் எமக்களிப்பார் ஆரையா இவ்வுலகில்
பூக்குங் கடம்பதனைப் புனைகின்ற புங்கவனே !
ஏக்கங் கள்நீக்கியே எமக்கருளை ஈகுவவயே. 53.

தவப்பேறு சற்றுமிலாத் தமியனும் எனைத்தாங்கி
அவப்பேறு அடையாமல் அருங்கல்வி சிறிதுநல்கி
சிவப்பேறு கிடைக்கச்செய் சேயோனும் முருகோனே
உவப்பேறக் காத்துநின்றேன் உன்பாதம் அடைக்கலமே. 54.

புன்னெறி யதிற்சென்று புகுதாமல் தடுத்தென்று
நன்னெறி கூட்டிவைத்த நல்லீர்வைத் திருமுருகா
பொன்மொழி யதைப்பேசிப் போற்றியே நிற்குமென்னை
உன்பதம் தந்தெனக்கு உதவியே அருள்செய்வாய். 55.

பச்சையில் மீதேறிப் பண்ணவரின் துயர்நீக்கி
இச்சகத்தில் எமக்கெல்லாம் ஈந்தனையே நல்லருளை
மெச்சவரும் ஆறுபடை வீடெல்லாம் மேவிநின்று
நச்சினர்க் கினியவனாய் நனுகினையே நாயகமே. 56.

பொல்லாத வினைபோக்கிப் புண்ணியங்கள் தேதெற்கு
வல்லசுரர் மாய்த்தபுகழ் வாயாரப் பாடுதெற்கு
நல்லவர்கள் சேர்க்கையிலே நாமெல்லாம் கூடுதெற்கு
நல்லநீர் வைமுருகா நல்லருளைப் புரிவாயே. 57.

வில்லாண்ட வேட்கங்கள் வள்ளியம்மை காண்பதற்கு
சொல்லாண்ட மறைதன்னைச் சொல்லிவினை தீர்ப்பதற்கு
பல்லாண்டு வாழவேண்டிப் பகர்புராணம் கேட்பதற்கு
நல்லநீர்வை வந்தடைந்தோம் நாம்காண வாராயோ. 58.

தந்தைக்குப் பிரணவத்தைச் சாற்றிவைத்த பெருமானே
கந்தக் கடவுளே ! காங்கேயா ! சரவணனே !
வந்தித்தோம் தொண்டர்க்கு வரமுருளும் வேலவனே
சிந்தித்தோம் வந்தித்தோம் ஜெயம்பெறுவே வாழவைப்பாய். 59.

நஞ்சமமு தாயுண்ட நல்லகிவன் திருமைந்தா !
தஞ்சமென நினையடைந்தோம் தண்ணளிநீ புரிவாயே
அஞ்சவரும் அபாயங்கள் அகற்றியெமை ஆண்டருள்வாய்
நெஞ்சத்துள் உமைவைத்தோம் நின்மலனே போற்றிப்போற்றி. 60.

அசுரர்பயம் தீர்த்துமே அரியயனைக் காத்தவனே
அரசபயம் தீர்த்தெம்மை ஆண்டவனே அருள்புரிவாய்
கரிசனையாய் வேண்டுகோளைக் காதினிலே கேட்டுநிற்பாய்
பரிசாக அவைதீர்த்துப் பரமபதம் தந்தருளே. 61.

வேலேந்தி வருகின்ற விண்ணவர்கே னுபதியே
மால்கொண்டு சூரமன்மன் மாமரமாய் நின்றசைந்தான்
சாலவேநின் ஆற்றலினால் தறித்துவிட்டாய் அம்மரத்தை
நூல்கொண்டு தமிழுரைத்தாய் நுண்புலவன் நீயலவோ. 62.

கந்தாநினைச் சரணடைந்தால் காலன்பயம் வாராது
கந்தாநினைச் சரணடைந்தால் கருதுகருமம் கைகூடும்
கந்தாநினைச் சரணடைந்தால் கண்ணியமாய் வாழ்ந்திடலாம்
கந்தாநினைத் தொழுதால் கைவல்யஞானம் பெறலாமே. 63.

பிரணவத்தின் பொருளறியாப் பிரமாவைச் சிறைவைத்தாய்
பிரணவத்தின் உட்பொருளைப் பெருமானாக் கெடுத்துரைத்தாய்
பிரணவமே வாகனமாய் பிறங்கியே உறையுஞ்சேயே
பிரணவஞ்சொல் அன்பர்க்குப் பெரும்பதம் வழங்குவாயே. 64.

காலேஐந்து மணிக்கு மணியோசை காதில்விழ எழுந்திடுவோம்
மாலேஐந்துமணிக்கு மணியோசை கேட்டதுமே மனந்துதிப்போம்
வேலைதனில்மாமரமாய் விளங்கியே தோன்றிய சூரனையே
மாலேசேர்வேலால் மாய்த்தாய் மகிழ்வுறப் போற்றுவோமே. 65.

தெய்வசிந் தனையையன்று மறந்தநக் கீரன்தன்னை
வெய்யதாம் கற்கிழுகி வீடுகு குகையிற்சேர்க்க
பொய்யகல்நக் கீர்திரு முருகாற்றுப் படையைப்பாட
ஓய்யெனக் கற்கிழுகி உயிரிழந் தலறச்செய்தாய். 66.

பொன்னுரு அமைந்தகஞ்சப் புங்கவனும்ப் படைப்பாய்
மன்னுபாற் கடலிற்றுஞ்சும் மாலுருவா கிக்காப்பாய்
உன்னும்மேல் உருத்திரன்தன் உருவாகி அழிவுசெய்வாய்
நின்னுருத் தேவர்தாமும் நினைப்பதற் கரியதாமே. 67.

கங்கையைச் சடையில்வைத்த காலகண்டன் திருமகனே
பொங்கிவரு படைகள் தம்மைப் பூதாளியாக்கியவா
துங்கமிகு தேவர்தங்கள் துயரனைத்தும் போக்கியவா
எங்கள்துயர் தனைநீக்கி எமக்கருளை ஈகுவாயே. 68.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்

தேவர்கட் கின்னல் செய்த தியசூர் முதலா னோரை
ஏவலாய் உள்ள அவுணர் எல்லோர்கள் தம்மை யெல்லாம்
மாவலி கொண்டு நின்று வேற்படை தன்னால் மாய்த்த
தேவசே னுபதியே நினைத் தினந்தினம் போற்று வோமே. 69.

சீர்வளர் நீர்வை யூரில் சிறந்திடு கடம்பு தன்னை
ஏர்தல விருட்ச மாக்கி எழுந்தருள் முதல்வ போற்றி
ஊர்வளர்ந் துற்று மக்கள் உன்னையே போற்றி நின்றார்
கார்தரு மயிலி லேறிக் காட்சிதந் தருளு வாயே. 70.

கண்ணிலார் கண்கள் பெற்றார் காதிலார் கேட்கப் பெற்றார்
வண்மையாய்ப் பேச லாற்றார் வளமொடு பேசப் பெற்றார்
தண்ணளி வதனங் கண்டோர் தவஞ்செய்து வரம்பெற் றார்போல்
உண்ணிகழ் மகிழ்ச்சி பொங்க உவகையால் வாழ்வுற் றுரே. 71.

நானுடை வரிவில் வாங்கி நண்ணுபோர் செய்த சூரன்
மானுறு வில்வ ரூபம் மகிழ்வுறக் காண நின்றாய்
தானுவே யென்று உள்ளம் தகவுரை வழங்கச் செய்தாய்
கானுறு தேவர் எல்லாம் கலக்கம்விட் டினிதுற் றுரே. 72.

வீரவா குமுதல் தம்பிமார் விளங்கு பூதர் யாவரும்
சீருடன் எழுவே செய்து செப்பமாய் நின்று தேவே
ஆருனக்கு இங்கொப் பாவார் அறுமுகா சேனா பதியே
ஏரகத் துறையும் ஈசா ஏத்தியே வணங்கி நின்றோம். 73.

சூகையினில் அடைக்கப் பட்ட குலவுஆ யிரவர் தாமும்
மிகைப்பட்ட மகிழ்ச்சி யோடு மேதினி மேல்வந் துற்றார்
தகைமைபெறு நக்கீரர் தாமும் தக்க புகழ்பாடி நின்றார்
நகைகொண்டு தேவர் எல்லாம் நன்றுறு வாழ்த்தி னுரே. 74.

உருத்திர சன்ம னென்னும் ஊமையாய்ப் பிறந்து நின்று
திருவுறை இறைய னாரின் இரும்பொருள் உரைத்தாய் நீயே
மருவுற நால்வே தத்தின் மறைபொருள் நீயே யாக
உருவுடன் எமது நெஞ்சில் உறைந்தனை முருகா நன்றே. 75.

மூவருமாகி நின்ற முதற் பொருள் நீயே யப்பா
ஏவருந் துதிக்க நின்ற இறைவனும் நீயே யப்பா
தேவரின் சிறையை மீட்ட செல்வனும் நீயே யப்பா
பாவலர் போற்றிப் பாடும் பராபரன் நீயே யன்றோ. 76.

மன்னர்க்கு மன்ன னான மாபெருஞ் சூர பன்மன்
நின்னையே குழந்தை யென்று நினைந்துமுன் நகைத்து நின்றான்
மன்பெரும் விஸ்வ ரூப மாபெருங் காட்சி கண்டு
மன்பதை உயிர்கட் கெல்லாம் மாபெருங் கடவுள் என்றான். 77.

ஆயிர கோடி காமர் அழகெலாந் திரண்டொன் றுகி
மேயின தன்மை கண்டேன் மேன்மைய தான தன்றே
போயின அகங்கா ரங்கள் போதமே புகுந்த தப்பா
நாயினும் கடைய னானேன் நம்பிழை பொறுப்பா யன்றே. 78.

பெருகிய சேனை சூழ்ந்த பெரியதோர் போர்க்க ளத்தில்
உருகிய மெழுகே யென்ன உளம்நெகிழ் சூர பன்மன்
முருகாநின் தோற்றம் கண்டான் முருகாநின் அழகு கண்டான்
முருகாநின் இளமை கண்டான் முழுமுதற் கடவுள் என்றான். 79.

என்றிவை கூறிச் சூரன் என்உளம் உனக்கே யன்றோ
நன்றிவை பலவும் பெற்றேன் நானுமோ பெரிய னானேன்
துன்றியே சூர பன்மன் சுப்பிர மணியா போற்றி
நின்றிவை யாவுங் கூறி நீடவே மகிழ்ந்து பூத்தான். 80.

கந்தனே கடம்பா எங்கள் கருணையங் கடலே போற்றி
வந்துனை யடைந்தோம் என்றும் வருவினை தீர்த்து வைப்பாய்
சுந்தர வடிவே பால சுப்பிர மணியா போற்றி
பந்தபா சங்கள் நீக்கிப் பரகதி யருள்வாய் போற்றி. 81.

கூரார்ந்த வேல்கை யேந்திக் குமரனாய் விளங்கி நின்றாய்
பாரதை யலைத்துச் சூரன் பண்ணவர்க் கின்னல் செய்தான்
மார்பகம் பிளந்து அவன்செய் மாயங்கள் அகற்றி நின்றாய்
சீருடை முதல்வா எங்கள் சிற்பர மூர்த்தி போற்றி. 82.

கையினில் வேலொன் றேந்திக் கயவர்கள் வரங்கள் சிந்தி
நையுமா நவரைத் தாக்கி நலமெலாம் அடியார்க் கீந்து
வெய்யவர் அசுரர் தங்கள் விறலெலாம் பொடிய தாக்கி
துய்யவா தேவர்க் கின்பம் கொடுத்தனை வணங்கி நின்றோம். 83.

குன்று அன்று பிளந்திட்ட குமரா நின்றன் கைவேலால்
நின்று போரைப் புரிந்திட்ட நிலவு சூரன் திறமழித்து
அன்று சேவ லாகியே ஆடும் மயிலு மாயினான்
நன்று என்று தேவரும் நலமாய்ப் பாடி ஆடினாரே. 84.

தியவை புரிந்தா ரேனும் குமரவேள் திருமுன் னுற்றால்
தூயவ ராகி மேலேத் தொல்கதி யடைவ ரென்று
தூயஸ் கந்த புராணம் பாடினார் கச்சி யப்பர்
ஆயதை யுணர்ந்து நாமும் அவன்கழல் தொழுது வாழ்வோம். 85.

அருவமும் உருவு மாகி அனைத்துமாய்த் தோன்றி நின்று
பெருந் தவம் செய்த சூரன் பெருங்குல மதனைத்தாக்கி
வருவினை அதனைப் போக்கி வாழ்வித்த புண்ணிய மூர்த்தி
கருவினிற் புகாமல் என்னைக் காத்தருள் கந்தா போற்றி. 86.

வேல் கொண்டு சூரன் நெஞ்சு வேறுவே ருகச் செய்து
மால்கொண்டு நின்ற தேவர் மருள்தனை நீக்கி வைத்துச்
சேல்விழி தெய்வ யானை திருமணம் புரிந்து நின்றும்
பால்மொழி கொண்டு நின்னைப் பாடவே வைத்தாய் போற்றி. 87.

வரம்பிலா யாகஞ் செய்த மால்பெறு சூர னுக்கு
வரம்பிலா வரத்தை ஈந்தார் வள்ளலத் தன்மை யாலே
தரம்பெறு தேவ ரெல்லாம் தாங்கொ ணத்துயர முற்றார்
அரன்மகன் நீயே தோன்றி அழித்தனை அவரை யெல்லாம். 88;

தேவரை யேவல் கொண்டு தீழுட்டி நகர மித்தான்
ஏவல்கொள் தேவ ரெல்லாம் ஏங்கியே சிறைபு குந்தார்
மாவலி கொண்ட இந்திரன் மறைவிடம் புக்கு நின்றான்
நீவலி கொண்ட மித்தாய் நீணிலம் மகிழ்ந்த தம்மா. 89.

எழுசிராசிரிய விருத்தம்

சரவண பவனே சற்கும ரேசா
 சண்முக னேநற் குருநாதா
 வரந்தரு முருகா கார்த்தி கேயா
 வடிவே லாநற் சிவகுருவே
 பராபரன் பெற்று பார்வதி மைந்தா
 பழனி மலைமேல் மேவியபாலா
 கரங்களைக் கூப்பி உச்சிமேல் வைத்துக்
 காதலொ டனுதினம் போற்றினோமே.

90.

எண்சிராசிரிய விருத்தம்

நாட்டிமெக்கள் நலமுற்று நன்று வாழ
 நானிலத்தில் இனக்கலகம் நலிந்து போகப்
 பாட்டினிலே உணைப்போற்றி பரவி நின்று
 பண்ணினிலே கவிபாடிப் பணிந்து நின்றோம்
 கூட்டிமென்பு தனில்முழ்கிப் பண்பி னோடு
 கூடிவரும் போதெல்லாம் மைந்த கந்தா
 ஈட்டமுடன் நீர்வைநகர் அமர்ந்தி ருந்து
 எமக்கெல்லாம் திருவருளை ஈகு வாயே;

91.

மறையதனின் மறைதனை மலைமு னிக்கு
 மகிழ்வோடு றெரிவித்து வான வர்கள்
 குறையதனைக் குறைவின்றிக் கூர்வே லாஸே
 கொடுமசுரர் குலம்மாய்த்த குமார் சாமி
 குறமகளை யுறமேவி அன்பு கூர்ந்து
 குலமலையில் விளையாடுங் குழந்தை வேலா
 நிறைநீர்வை தனைமேவும் குமர் வேளே
 நின்னருளைத் தந்தெம்மை இரட்சிப் பீரே.

92.

குன்றதனில் விளையாடிக் கிரவுஞ் சத்தைக்
 கூறுபட வேலெறிந்த கார்த்தி கேயா
 மன்றதனில் நடமாடும் நடரா சற்கு
 மாமறையின் பொருளுணர்த்தி மகிழ்வித் தீரே
 இன்றெமக்கு வருபயத்தை நீக்கி விட்டு
 இன்பமுடன் வாழ்வதற்கு வழிசெய் வாயே
 கன்றிழந்த பசுப்போலக் கவலு கின்றோம்
 கருணைசெய்து எமைக்காப்பீர் கதிர வேலா.

93.

ஓராறு திருமுகமும் ஓளிபடைத்த திருமுடியும்
 உயர்பகைமை தனைநீக்கும் படைகள் ஏந்தும்
 ஈராறு திருக்கரமும் எழில்படைத்த திருத்தோளும்
 எம்மைவயப் படுத்துகின்ற இணையில் நோக்கும்
 நேராறு வழிகாட்டி நிகரில்திரு உருக்காட்டி
 நீர்வையினில் எழுந்தருளும் நிமலா போற்றி
 பேராறு போலவரும் கண்ணீரால் கழுவுகின்றோம்
 பெருமான்நின் திருவடிகள் பேறுகொடுத்த தருளுவீரே. 94.

சூரபன்மன் செய்துயரைத் தேவர் கூறத்
 தூதொருவற் போக்கியுரை பகரு வித்தீர்
 ஆரமர யோசியாது அவன்செய் போரில்
 அமரர்துயர் போக்கியவர் மகிழ்ச் செய்தாய்
 பாரதனில் இனப்பூசல் பரந்த தின்று
 படுகொலைகள் கொள்ளுகளும் மிகுந்த தையா
 நேராக நீகருணை வைத்து எங்கள்
 நிலவுபயம் நீக்கியெமக் கருளு வாயே. 95.

கருணையிலே நினையொப்பா ரில்லை யென்று
 கருத்தமைத்து சூரபன்மன் கூறு கின்றான்
 மருவுநினை வழிபட்டுச் சேவ லாகி
 மயிலுமாய்த் தாங்கினல் லருளைப் பெற்றான்
 இரும்புநேர் அகத்தவரும் இணையி லாநின்
 ஈரடியை வழிபட்டு முத்த ரானார்
 வருவினைகள் தீர்தெமைநல் வழிப்ப டுத்தி
 வள்ளலே நின்னருளை வழங்கு வாயே. 96.

அழகினிலா பிரகோடி காமர் சேர்ந்து
 அணைந்தாலும் நிகராகா அன்புத் தெய்வம்
 விளைபொருளை அன்பர்க்கு வழங்கி நிற்கும்
 வேலுடைய விதல்வீரம் மிகவு முள்ளாய்
 தழைபுகழோய் அமரர்துயர் தணித்த தேவே
 தாரகமந் திரமாகி மயிலி லேறும்
 பழையவனே புதியவனே நீர்வை மேவும்
 பதிமுதலே பணிவுடன்யாம் போற்று கின்றோம். 97.

சூரபன்மன் எனுமசுரன் தனைய ழிக்கத்
துணிவுடனே வாரியிடை மறைவான் தன்னை
கூருடைய வேல்வாங்கி அவன்தன் மேனி
குலவுமிரு கூறுக்கி நின்ற போது
நேருடனே வருமயிலின் மீதி லேறி
நிமிர்கோழி யதனையுமே கொடியே யாக்கி
ஏருடவே வருமெங்கள் இன்ப மூர்த்தி
எங்கள்துயர் தீர்த்தருள வருகு வாயே.

98.

சிந்திக்க வைத்து மனம் நிறைய
மாண்புடனே சேவிக்க வைத்த குமரேசா
வந்திக்க வைத்து வளமுடனே போற்றிடவே
வளமாரும் ஞாலத்தில் காட்சி நல்கி
சந்திக்க வைத்து ஜெயம் பெறவே
எம்முடைய தஞ்சலம்தன்னை உரைக்க வைத்து
புந்திக் கிலேசம் விரைவிலே போக்குதற்கு
புண்ணியா எமக்கு நீ அருளுவாயே.

99.

ஏறுமயில் ஏறிவினை யாடுமுக மொன்று
ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்று
கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுக மொன்று
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்று
மாறுபடு சூரனை வதைத்தமுக மொன்று
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக மொன்று
ஆறுமுக மானபொருள் நீயெனவே சொன்னார்
அவனியிலே நாமெல்லாம் அகமகிழ்ந்தோம் முருகா ! 100.

மண்ணில்வாழ் உயிர்களெல்லாம் மகிழ்வுடன் நயந்துவாழி
உண்மைகள் பேசினினை உவப்புடன் பாடியுள்ளேன்
திண்ணமாய் என்னுள்ளத்தை திகழவே வைத்ததேவே
வண்ணமாயுள் திருவடிகள் வாழ்த்தியே தொழு கின்றேனே. 101.

நீர்வைக் கந்தன் திருப்புகழ்

ஊனேறு தாழ்வான வேழ்கோல வாழ்வாகிப்
ஓவாது வீழ்பாச முள்போக ஊழ்கூடிப்
தானேறு நோய்போக மேல்யோக வேல்பாடித்
நாலுறு நீர்பாய நேர்வீடு சீர்காணத்
காளுடு தேன்மாவை வாய்நேசமாய் வாங்கிப்
காவேரி சீர்காழி யூர்காணும் ஓர்யானைக்
வாளுடு பேண்மாதை மாண்மாலை நாண்கூடிப்
மாவாழை நீர்சோலை நீர்வேலிக் கந்தப்

பிறவாதே
பதருதே
தமிழாலே
தருவாயே
பணிவோனே
கிளையோனே
புணர்வோனே
பெருமானே.

அகமகிழ்வாகப் போற்றி செய்துவோம்

ஆசிரியப்பா.

அரவா பரணன் அம்பிகை புதல்வா !
 திரிபுர தகனன் சிவபெரு மானின்
 செல்வச் சேயோய் ! திருவருள் முருகா !
 நெற்றிக் கண்ணில் நின்று தோன்றிய
 சண்முகப் பெருமான் சாமி நாதா !
 மயில்வா கனனே வள்ளி மணாளா !
 தேவர் காவல ! தெய்வயானை கணவா !
 வடிவேற் குமாரா வருபயம் தீர்ப்பாய்
 மாலோன் முருகா ! மாயாண்டி மைந்தா !
 ஐங்கரன் தம்பியே அடியவர்க் கெளியனே !
 பன்னிரு கரத்தாய் ! பசும்பொன்மா மயிலாய்
 ஆனாய்ப் பெண்ணாய் அலியுமாய் அல்லையாய்
 அங்குமாய் எங்குமாய் அகிலாண்ட கோடியாய்
 அருவமாய் உருவமாய் அநாதியாய்ப் பலவாய்
 அனைந்திடாச் சோதியாய் அமைந்திடு பொருளாய்
 அண்டமும் பிண்டமும் சராசரம் அனைத்தாய்
 வணங்கவு மறியேன் மதியிலாச் சிறியேன்
 இசைக்கவும் அறியேன் யாதுமொன் றறியேன்
 காதலொ டென்னைக் காப்பது நின்கடன்
 ஆதியே போற்றி ! அந்தமில் லவனே
 சோதியே போற்றி ! சொர்க்க வாசியே !
 போற்றி போற்றியுன் பொற்பதம் போற்றி !

நூற் பயன்

நூற்றொரு — பாடல் தன்னை
 நுணுகியே படித்த றிந்து
 மாற்றிலா உருவம் தன்னை
 மறந்திடாது ஓது வார்க்கு
 வீற்றொடு செல்வம் கல்வி
 வெல்புக மெல்லாம் ஒங்கும்
 ஆற்றுதல் பெற்று வாழ்வில்
 அகமகிழ் கொள்வா ரன்றே.

“வருவினைகள் தமைநீக்கி வாழ்க சீரடியரெல்லாம்”

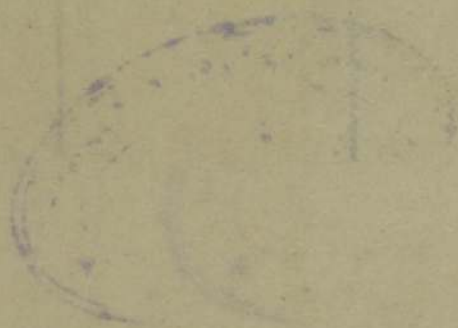
திருச்சிற்றம்பலம்.

“முருகு”

7,
து
L

01/10

அவதாரம் போதி சேவகோசம்

சுருதிபாதி.

அவதார புராணம் அநிதம் புத்தகம்!
 திரிபுர தாண்டி சேவகோசம் மலர்ந்த
 செவ்வச் செவ்வம்! நெருங்குந் தருக
 நெற்றிக் கண்ணில் நீங்கு தோற்றம்
 சகலரால் பெருமான் காதி தாது!
 மலர்ந்தான் கண்ணில் மலர்ந்தான்!
 தேவா காதி! தெய்வமான் கண்ணில்!
 வடிவெதி துறாது வகுமன் துறைய
 வடிவெதி மருக! மலர்ந்தான் மலர்ந்தான்!
 ஐக்கிய துறியே அருமன்! கண்ணில்!
 மலர்ந்தான் கண்ணில்! மலர்ந்தான் கண்ணில்!
 அருமன்! மலர்ந்தான் அருமன்! அருமன்!
 அருமன்! அருமன்! அருமன்! அருமன்!
 அருமன்! அருமன்! அருமன்! அருமன்!
 அருமன்! அருமன்! அருமன்! அருமன்!
 அருமன்! அருமன்! அருமன்! அருமன்!
 அருமன்! அருமன்! அருமன்! அருமன்!
 அருமன்! அருமன்! அருமன்! அருமன்!
 அருமன்! அருமன்! அருமன்! அருமன்!
 அருமன்! அருமன்! அருமன்! அருமன்!

சுருதிபாதி

அருமன்! அருமன்! அருமன்! அருமன்!
 அருமன்! அருமன்! அருமன்! அருமன்!
 அருமன்! அருமன்! அருமன்! அருமன்!
 அருமன்! அருமன்! அருமன்! அருமன்!
 அருமன்! அருமன்! அருமன்! அருமன்!
 அருமன்! அருமன்! அருமன்! அருமன்!
 அருமன்! அருமன்! அருமன்! அருமன்!
 அருமன்! அருமன்! அருமன்! அருமன்!

அருமன்! அருமன்! அருமன்! அருமன்!

சுருதிபாதி

சாவகச்சேரி பிரதேச சபை

உப - அலுவலக நூலகம் கைதடி

இந்நூல் கீழ்க்கொடுக்கப்பட்டுள்ள திகதியன்றோ,
அதற்கு முன்னரோ திருப்பி ஒப்படைக்காதவிடத்து
தாமதமாகும் நாளொன்றிற்கு ரூபா ஒன்று தண்ட
மாக சுறவிடப்படும்.

அச்சுப்பதிப்பு :

ஸ்ரீ மீனாட்சி அச்சகம்

நல்லூர்,

யாழ்ப்பாணம்.